

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd/ által képviselt felperesnek a dr. Rusznák Ildikó jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatóság alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Csongrád Megyei Bíróság 2010. június 30. napján kelt 5.K.20.947/2010/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 5.K.20.947/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 /azaz ötvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 364.400 /azaz háromszázhatvannégyszer-négyszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-alföldi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2002-2005. évekre személyi jövedelemadó adónemben lefolytatott bevallások utólagos ellenőrzésének a megállapításai alapján a 2009. június 5-én meghozott 2403112384 számú határozatával a felperest 2003. évre adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2009. október 22. napján kelt 2239512936 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az adóhatározatok felülvizsgálata iránt a felperes által indított közigazgatási perben a Csongrád Megyei Bíróság a 2010. március 9. napján meghozott 5.K.22.924/2009/5. számú jogerős ítéletével a 2239512396 számú másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint „téves az alperes arra való hivatkozása, hogy csak azon évekre kell vagyommérleget készíteni, amelyekre az adóhatóság megállapítást

tesz. A bíróság álláspontja szerint a vagyonmérleg felállítása, tekintettel a vagyonosodási vizsgálat jellegére, arra, hogy a bevétel-kiadási mérleg pénzforgalmi elven alapul, egyik vizsgálattal érintett év vonatkozásában sem mellőzhető. /.../ Alapos a kereset a 2002. október 1-jei 2,5 millió forint összegű tőkebetét vonatkozásában. /.../ a jegyzőkönyvben megtalálható a tőkebetét, azonban az utóbb készült kiegészítő jegyzőkönyvben már nem, annak okát sem a kiegészítő jegyzőkönyv, sem az I., sem pedig a II. fokú közigazgatási határozat nem tartalmazza, hogy mi okból hagyta ki az adóhatóság ezt a tételt, amely az alperes által sem vitatottan a forráshiány összegét módosítja. A bíróság álláspontja szerint ez olyan jogszabálysértés, amely az ügy érdemi elbírálására kihat, mert a peres felek által sem vitatottan a felperes adófizetési kötelezettségének mértékét érinti". Egyebekben a bíróság a keresetet megalapozatlannak minősítette.

Az alperes a megismételt eljárásban a 2010. március 22-én kelt 2239864158 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság a jogszerűen alkalmazott becslés eredményeként helyesen állapított meg 6.073.416 Ft adókülönbözetet a felperes terhére. A bíróság ítélete alapján elkészült vagyonmérlegbe beállításra került a 2002. október 1-jei tőkebetét összege. Az összeg a 2002. év vonatkozásában valóban módosította a forráshiány összegét, azonban az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 164.§ /1/ bekezdésében szabályozott elévülés miatt ezen év vonatkozásában megállapítás már nem tehető. A 2003. évi nyitó tétel összegét az összeg beszúrása azért nem módosította, mert a jegyzőkönyv számszaki elírást tartalmazott, amelynek tényét a kiegészítő jegyzőkönyv is jegyzi.

A felperes keresetében vitatva a másodfokú határozat jogszerűségét, annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az Art. 140.§ /2/ bekezdése alapján az alperes csak a 2002. október 1-jei 2,5 millió forintos tőkebetéttel kapcsolatos tényállási elemmel egészíthette ki határozatát, amelyet maradéktalanul megtett. E perben az alperesnek az alapeljárásban meghozott 2239512936 számú határozatában foglaltak nem támadhatók, mert a keresetindításra nyitva álló határidő e határozattal szemben eltelt, továbbá a Csongrád Megyei Bíróság e határozat felülvizsgálata iránti perben az 5.K.22.924/2009/5. számú jogerős ítéletében a tőkebetétén kívüli további, a felperes által megjelölt jogszabálysértéseket nem találta alaposnak. A korábban már elbírált illetve új jogszabálysértésekre hivatkozásnak törvényes alapja nincs.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az Art. 140.§ /2/ bekezdése alapján a bíróságnak nem jogosultsága az általa meghatározottak vizsgálata, hanem kötelezettsége, amely kötelezettségének az elsőfokú bíróság nem tett eleget. Figyelemmel arra, hogy a vagyonmérlegeket a másod fokon eljáró adóhatóság készítette el, arra - az Art. 100.§ /3/ bekezdésében szabályozott - észrevételét csak a keresetben fogalmazhatta meg, fellebbezést be sem nyújthatott, így sérült a jogorvoslathoz való joga. A vagyonmérlegeket az elsőfokú hatóságnak kellett volna elkészítenie. Az alperes a megismételt eljárás során megsértette az Art. 97.§ /4/ bekezdésében foglalt tényállás tisztázási, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Art./ 72.§ /1/ bekezdés e. pontjában szabályozott indokolási kötelezettségét, mert a pénzforgalmi mérlegben olyan adatokat tüntetett fel, amelyek ellenőrizhetetlenek, és a mérlegből hiányzik a vállalkozói kivét feltüntetése.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 227.§-ának /1/ bekezdése szerint amennyiben a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a saját határozatához abban a perben, amelyben azt hozta, kötve van. A jogerő, a bíróságnak az általa hozott határozathoz való kötöttségén túlmutató fogalom, amely alaki értelemben azt jelenti, hogy az adott döntés fellebbezéssel nem támadható. Az alaki jogerős határozatok közül az ítélethez anyagi jogerő hatás is fűződik.

A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja a Pp. 229.§-ának anyagi jogerőt szabályozó /1/ bekezdése alapján, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. Az anyagi jogerő tehát azt jelenti, hogy az anyagi jogerős határozathoz mind a bíróság, más hatóság, mind a felek kötve vannak, ítélt dolog (res iudicata) keletkezik. Az anyagi jogerő fennálltát a bíróságnak hivatalból figyelembe kell vennie.

A Csongrád Megyei Bíróság az 5.K.22.924/2009/5. számú ítéletében a másodfokú határozatot helyezte hatályon kívül, és az alperest kötelezte új eljárásra. Az ítélet alaki és anyagi jogereje miatt

jelen perben nem vizsgálható az a felperesi előadás, hogy a Csongrád Megyei Bíróságnak az elsőfokú határozatot is hatályon kívül kellett volna helyeznie, és az elsőfokú hatóságot kellett volna új eljárásra köteleznie, mert akkor az elsőfokú hatóság lett volna köteles a vagyonmérleg elkészítésére. A megismételt eljárásban meghozott másodfokú határozat bíróság általi felülvizsgálatát is kezdeményezte a felperes, jogorvoslati jogát tehát jogszerűen gyakorolta.

A közigazgatási perben a Pp. 324.§ /1/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 164.§ /1/ bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A Pp. 164.§ /2/ bekezdése alapján a bíróság hivatalból /kivételekkel/ nem bizonyíthat, a Pp. 3.§-ának /3/ bekezdése és 164.§-ának /1/ bekezdése értelmében a bizonyítási indítvány előterjesztése a felek kötelezettsége. A felperes bizonyítási indítványt a keresetlevélben nem terjesztett elő, további írásbeli beadványt nem nyújtott be, a tárgyaláson sem személyesen, sem képviselője által meg nem jelent, a vagyonmérlegre illetve az alperes eljárására vonatkozó állításait nem bizonyította, így azok bizonyítatlan féli előadások maradtak. A felperes keresetlevelében meg sem jelölte azt a jogszabályhelyet, amelyet álláspontja szerint megsértett az adóhatóság.

Az Art. 140.§ /2/ bekezdése értelmében az adóhatóság a felettes szerve vagy a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetőleg az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy az alperes eleget tett a Csongrád Megyei Bíróság az 5.K.22.924/2009/5. számú ítéletében foglaltaknak. A felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt Art. illetve Ket. jogszabályhelyet sem a keresetlevél, sem az elsőfokú ítélet nem tartalmazza, az elsőfokú bíróságnak így e jogszabályhelyekre alapított döntése nincsen, eljárása során sem az Art. 97.§ /4/ bekezdését, sem a Ket. 72.§ /1/ bekezdés e. pontját nem sértette meg, a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben pedig az alapeljárásban nem kifogásolt jogszabálysértést nem lehet megjelölni /Pp. 270.§. 275.§/.

A felperes jogszabályhely megjelölése és bizonyítékok nélkül előterjesztett keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, helytálló és részletes jogi okfejtéssel megindokolva döntését. Az elsőfokú ítélet a felülvizsgálati kérelem keretei között és az abban foglaltak alapján jogszerű.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték mértékéről és viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2011. január 27.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**